

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 3T/45/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010167
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Gylánik
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5313010167.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Milanom Gylánikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. 06. 2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. A. R. E. K. Á. Z. , nar. XX. XX. XXXX v Č., trvale bytom Č. - R. O., O. XXXX/XX, okr. Č., živnostník,

je v i n n ý , ž e

ako otec dvoch maloletých detí: F. A., nar. XX. XX. XXXX a F. A., nar. XX. XX. XXXX, ktoré sú vo výchove a starostlivosti u svojej matky Q. A., toho času bytom Č. - R. O., H. XXX/XX, okr. Č., úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 01. 08. 2010 až doposiaľ, s výnimkou doby od 04. 10. 2012 do 09. 01. 2013, kedy bol práceneschopný. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/60/2010 zo dňa 16. 06. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. 08. 2010, a to prispievať mesačne sumou 160,- € na F. a 100,- € na F., spolu mesačne sumou 260,- € na obidve deti, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí. Obžalovaný za uvedené obdobie dlhuje k rukám Q. A. najmenej 8.200,- €. Obžalovaný v dobe, keď neplatil výživné, keď pracoval, mal finančné prostriedky, z ktorých mohol pravidelne mesačne výživné platiť. V dobe, keď obžalovaný neplatil výživné, matka bola so svojím príjmom do rodiny pod hranicou sociálnej odkázanosti, pričom pravidelne mesačne na výživu detí prispievala na základné životné potreby jej matka T. A.,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, vydal činom oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Na obvineného F. A. bola dňa 24.4.2013 podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a, písm. b) Tr. zák. Samosudca po preskúmaní obsahu spisového materiálu k veci sa viažúcemu vydal dňa 30.4.2013 trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný odpor prostredníctvom obhajcu, podanie odporcu obžalovaný bližšie neodôvodnil.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na deň 3.9.2013, na ktorom obžalovaný F. A. uviedol, že nechce uzatvoriť dohodu o vine a treste, avšak vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne na otázky samosudcu (podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h Tr. por.), či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu a či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, obžalovaný odpovedal vždy „áno“. Súd v súlade s ust. § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal toto vyhlásenie obžalovaného a tým mal preukázané, že obžalovaný skutok, ktorý mu je kladený obžalobou za vinu, spáchal. Následne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa už nevykoná. Dokazovanie bolo vykonané iba vo vzťahu k výroku o treste a to prečítaním listinných dôkazov a správ o povesti obžalovaného.

Za takto ustáleného skutkového a právneho stavu na hlavnom pojednávaní a súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku, pričom upravil skutok vo vzťahu k dlžnej sume výživného, ktorá suma ku dňu rozhodovania predstavovala čiastku 8.200,- €. Je nepochybné, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a, písm. b/ Tr. zákona, nakoľko najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného - v danom prípade svoje maloleté deti F. A. a F. A., ktoré sú vo výchove starostlivosti matky Q. A. a vzhľadom na výšku nezaplateného výživného vydal tieto maloleté deti do nebezpečenstva núdze a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, čo je v danom prípade neplatenie výživného po dlhší čas (§ 138 písm. b) Tr. zák.). Preto ho súd uznal v celom rozsahu za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona.

Prokurátor navrhol na hlavnom pojednávaní obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením na výkon trestu so ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný F. A. doposiaľ jedenkrát súdne trestaným. Zo spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/57/2013 mal súd preukázané, že Q. A. (v tomto konaní poškodená) je v tomto trestnom konaní stíhaná z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorého skutku sa mala dopustiť tak, že neplatila výživné na syna P. A., ktorý bol zverený do výchovy a starostlivosti otcovi - obžalovanému F. A..

Podľa § 207 ods. 1 až 3 Tr. zák.

(1) Kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a vydá oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,

b) závažnejším spôsobom konania, alebo

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Súd pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa §36 písm. l/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu činu priznal a svoj čin ľutoval. Priťažujúcu okolnosť súd mal preukázanú podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona teda, že bol už za trestný čin potrestaný. Súd preto pri ukladaní trestu sa riadil ustanovením § 38 ods. 2 Tr. zákona a trest ukladal obžalovanému v zákonnej trestnej sadzbe. Súd vzhľadom na závažnosť trestného činu a osobu obžalovaného uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko je v danom prípade toho názoru, že takto uložený trest je trestom primeraným na dosiahnutie účelu trestu a nápravu samotného páchatela, ktorý sa nepoučil z predchádzajúcich miernejších druhov trestov a naďalej sa dopustil ďalšej trestnej činnosti a teda takto uložený trest má lepšiu možnosť vplývať na obžalovaného a na jeho prevýchovu v tom smere, aby sa v budúcnosti nedopustil žiadnej ďalšej trestnej činnosti. Uvedený trest považuje súd za spravodlivý a objektívny obraz najmä potrieb individuálnej a generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Iný, miernejší druh trestu podľa názoru súdu v prípade obžalovaného neprichádzal ani do úvahy, pretože bez akýchkoľvek pochybností možno uzavrieť, že u obžalovaného predchádzajúce uložené tresty neboli pre neho dostatočným ponaučením a i napriek tomu opakovane sa dopúšťa protiprávneho konania. U obžalovaného neprichádzalo do úvahy uloženie miernejšieho trestu a ani uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia (§ 49 ods. 2 Tr. zák.)

najmenej tri mesiace v období dvoch neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, vydal činom oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Žiliny.